

خصوصیات کانی شناسی و ژئوشیمیایی توده نفوذی دورجین (جنوب غرب اردستان)

صادقی آرزو^۱ - نصر اصفهانی علیخان^۲ - وهابی مقدم بابک^۳ - صادقی امید^۳

گروه کارشناسی ارشد پترولئومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خواراسکان، اصفهان، ایران

۱ دانشجوی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان، عضو باشگاه پژوهشگران جوان دانشگاه خواراسکان

^۲ استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد خواراسکان

^۳ عضو انجمن علمی مواد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر مجلسی

چکیده

توده نفوذی دورجین در جنوب غرب اردستان رخنمون دارد. این توده دارای ترکیب سنگ شناسی گرانوودیوریت تا تونالیت است و کانی مافیک اصلی در آن آمفیول است. در اغلب بلورهای پلازیوکلاز این سنگ‌ها منطقه بنده مشاهده می‌گردد که بیانگر نبود تعادل کامل بین ماقما و این کانی در حین تبلور است. بررسی ژئوشیمیایی سنگ‌های مورد مطالعه نشان دهنده ویژگی کالک آلکالن و متاآلومین آن‌ها است. آغشتنگی ماقمای اولیه با مواد پوسته ای به عنوان فرآیندی موثر در تشکیل سنگ‌های مورد مطالعه مطرح می‌باشد. اکثر خصوصیات نمونه‌های مورد مطالعه با گرانیتوئیدهای نوع I قابل مقایسه است. به لحاظ جایگاه تکتونیکی، این سنگ‌ها در ردۀ گرانیتوئیدهای کوه‌زایی و در گروه VAG قرار می‌گیرند.

واژه‌های کلیدی: گرانیتوئید، دورجین، کالک-آلکالن، متاآلومین، VAG

Mineralogical and Geochemical characteristics of "Dorjin pluton" SW of Ardestan, Iran.

Abstract:

Dorjin pluton is cropped out in South-West of Ardestan. This granitoid consists of granodiorite, tonalite and main mafic mineral of them is Amphibole. Most plagioclases showing zoning textures, indicative of uncompleted chemical equilibrium between magma and these zoned crystals. Geochemical study of the investigated samples shows Calc-alkaline and metaluminous characteristics of these rocks. It seems that contamination on of original magma by crustal materials is an effective process in generation of studied rocks. Most of the characteristics of studied rocks are comparable with I-type granitoids. Due to tectonic setting these granitoids are orogenic type and VAG.

Keywords: Granitoid, Dorjin, Calk-alkaline, Metaluminous, VAG

مقدمه

منطقه مورد مطالعه در فاصله ۳۵ کیلومتری شمال شرق اصفهان، در زون ارومیه - دختر و حد فاصل طول‌های جغرافیایی ۳۰° ، ۳۳° و ۳۶° و عرض‌های جغرافیایی ۳۷° ، ۴۰° و ۴۲° واقع شده است (شکل ۱). این توده گرانیتوئیدی به سن الیگوسن - میوسن بوده و جزء زون ایران مرکزی می‌باشد (رادفر، ۱۳۷۶). نواحی اطراف آن بدلیل حضور دگرسانی‌های گرمایی، می‌تواند از نظر اقتصادی بسیار با ارزش می‌باشد. قدیمی‌ترین رسوبات موجود در منطقه متعلق به تریاس است. این توده نفوذی در نواحی باختری عباس‌آباد، شمال روستای فسخود و جنوب کمشچه گسترش دارد و شامل شیل‌های تیره تا سیاه رنگ همراه با ماسه سنگ، سنگ‌های کوارتزی و سنگ‌آهک‌های دولومیتی زرد تا خاکستری رنگ است.

هدف

هدف از انجام این پروژه، پتروگرافی، پترولوژی و ویژگی‌های ژئوشیمیایی توده گرانیتوئیدی دورجین و تعیین ارتباط میان ماگماتیسم منطقه، کانزایی‌های احتمالی، ساختارشناسی توده و تعیین ترکیب ماگمای زاینده از لحاظ موقعیت‌های تکتونیک منطقه و ارتباط آن‌ها با نکدیگر است.

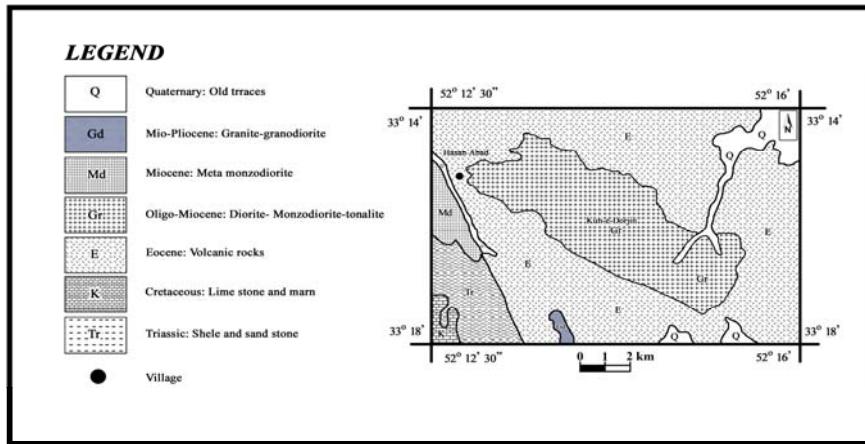
روش تحقیق

جهت انجام بهتر این پژوهش ابتدا مطالعات کتابخانه‌ای انجام گرفت. به همین منظور منابع مختلف که هر یک به طور مستقیم یا جانبی با موضوع پژوهش در ارتباط بود گردآوری شد. پس از مطالعات اولیه، بازدید از منطقه و عملیات صحرایی آغاز شد و برداشت نمونه‌ها با انتخاب ایستگاه‌های مناسب انجام گرفت. طی بازدیدهای صحرایی از بخش‌های غیر دگرسان شده، حدود ۴۰ نمونه سنگی از توده نفوذی دورجین برداشت شد و پس از تهیه مقاطع نازک و مطالعه آن‌ها با میکروسکوپ پلاریزان، ۹ نمونه به روش ICP-MS در آزمایشگاه ACME در شهر ونکوور کانادا، تجزیه^{*} عناصر اصلی، فرعی و نادر خاکی به عمل آمد (نتایج تجزیه شیمیایی نمونه‌ها قابل ارائه توسط نویسنده‌گان می‌باشد). در نهایت با استفاده از نمودارهای ژئوشیمیایی و نیز مطالعات صحرایی و پتروگرافی، به تعیین سری ماگمایی و محط تکتونیکی و تجزیه و تحلیل و تفسیر داده‌ها پرداخته شد.

کلیات

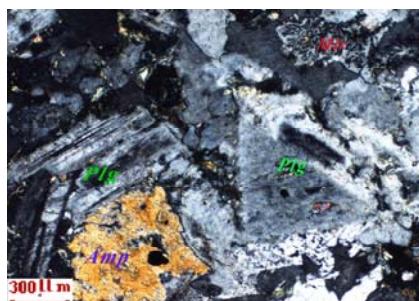
پڑو گرافی

در نمونه دستی سنگ های تونالیتی درشت بلور و دارای رنگ روشن تا خاکستری می باشد. توده نفوذی دورجین از نظر مودال دارای ترکیب دیوریت کوارتز

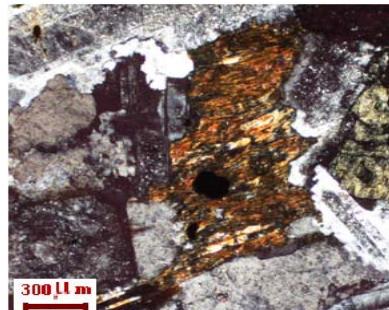

شکل ۱-۱- نقشه زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه بر اساس نقشه ۱:۱۰۰۰۰۰ اردستان (رادفر، ۱۳۷۶) با اندکی تغییرات.

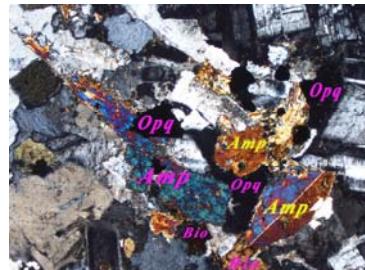
بر اساس مطالعات میکروسکوپی، کوارتز، فلدسپار قلیایی و پلاژیوکلاز، کانی‌های اصلی در این نفوذی است. کانی‌های فرومینیزین در نمونه‌ها بیوتیت و آمفیبول است (شکل ۲، الف). بیوتیت شکل دار تا نیمه شکل دار با رنگ قهوه‌ای تا قهوه‌ای سوخته می‌باشد (شکل ۲ ب). آمفیبول فراوانتر از بیوتیت بصورت شکل دار تا نیمه شکل دار حضور دارد و معمولاً با رنگ سبز زیتونی دیده می‌شود. کانی آمفیبول به صورت یک کانی مهمان در پلاژیوکلاز جای گرفته است (شکل ۲، ب). کانی اپاک به صورت کانی پرکننده فضای خالی در این توده دیده می‌شود (شکل ۲ ج). بلور پلاژیوکلاز اغلب زون بندی از خود نشان می‌دهد. از همرشدی کانی، پلاژیوکلاز و کوارتز بافت مربوط مکت حاصل شده است (شکل ۳).

شکل ۲ (ب) بافت پوئی کلینیک، کانی آمفیبول قرار گرفته (plg) در داخل پلازیوکلاز (Amp) و این بافت را ایجاد نموده است.

شکل ۲ (الف) بیوتیت و کلریت حاصل از تجزیه آمفیبول ها در نور (XPL).

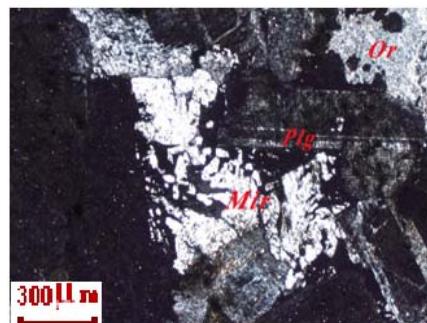

ج) بافت گرانولار در سنگ، حضور کانیهای اوپاک (OPC) به فراوانی در سنگ همراه با سایر کانی ها.

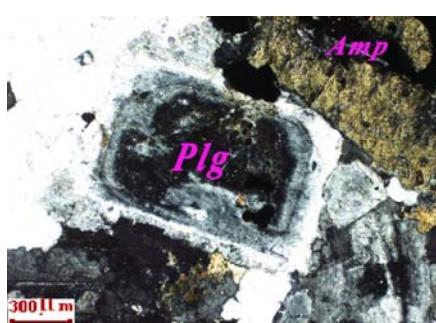
(شکل ۲) تصاویر میکروسکوپی مقاطع نازک توده دیوریتی دورجین (Xpl)

نام گذاری سنگ :

جهت نامگذاری و طبقه بندی سنگ های گراناتوئیدی دورجین علاوه بر نامگذاری بر اساس ترکیب کانی شناسی، از رده بندی شیمیایی نیز استفاده شده است. در این رابطه نمودار میدلموست، بکار گرفته شد. بر اساس این نمودار، سنگ های مورد مطالعه در محدوده های گرانودیوریت، گرانیت و تونالیت قرار گرفته اند (شکل ۴) و با استفاده از نمودار میزان فراوانی آلتیت، پتانسیم فلدسپات و آنورتیت، در محدوده تونالیت تا گرانودیوریت قرار می گیرند (اکانور^۱، ۱۹۶۵) (شکل ۵).

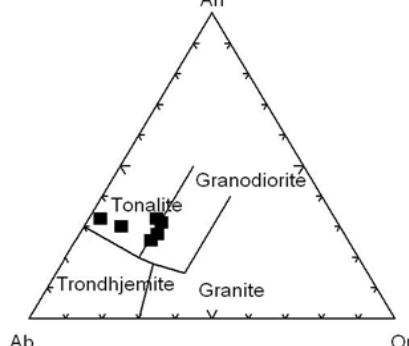
که حاصل همروشی (Mir) (شکل ۳(الف)) بافت میمکیت می باشد کوارتز و پلازیوکلاز.

شکل (۳(ب) زونینگ و منطقه بندی در پلازیوکلازها در نور (XPL).

^۱ O' Connor, 1965

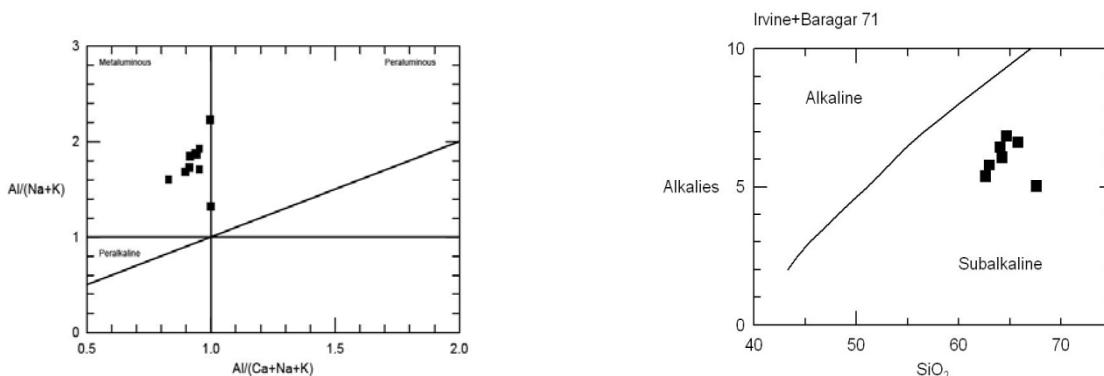
جهت تقسیم SiO_2 در مقابل $\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O}$ شکل ۴ : دیاگرام بندی سنگهای آذرین درونی و موقعیت نمونه‌های توده گراندیتی دودخن.

شکل ۵ - نامگذاری سنگ‌های آذرین درونی اشباع از سیلیس (اکانور، ۱۹۶۵)

ماهیت ماقما :

برای بررسی ماهیت ماقما تشکیل دهنده سنگهای مورد مطالعه از نمودارهای (۶) و (۷) استفاده شده است (ایروین و باراگار، ۱۹۷۱ و مانیار و پیکولی، ۱۹۸۹). براساس مطالعات شاخص آلومین در نمودار ۷ که براساس $\text{A/CNK} / \text{A/NK}$ در مقابل $\text{Al}/(\text{Na}+\text{K})$ می‌باشد، نمونه‌ها در محدوده متاآلومین که متعلق به سنگهای کالکوآلکالن است، قرار می‌گیرند (مانیار و پیکولی، ۱۹۸۹) (شکل ۷). نمونه‌های بررسی شده در نمودار (۶) در محدوده ساب آلکالن واقع شده‌اند (ایروین و باراگار، ۱۹۷۱ و بارکر، ۱۹۷۹).

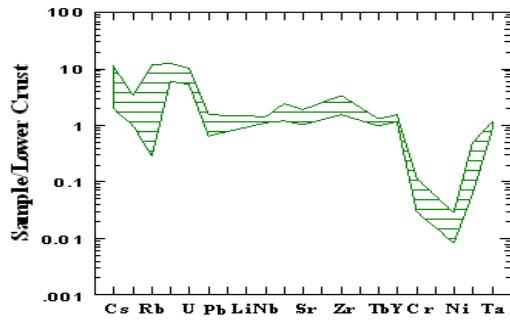

شکل (۷) موقعیت نمونه‌های توده نفوذی مورد مطالعه در دیاگرام $\text{A/CNK} / \text{A/NK}$ در مقابل $\text{Al}/(\text{Na}+\text{K})$ (Irvin & Baragar 1971).

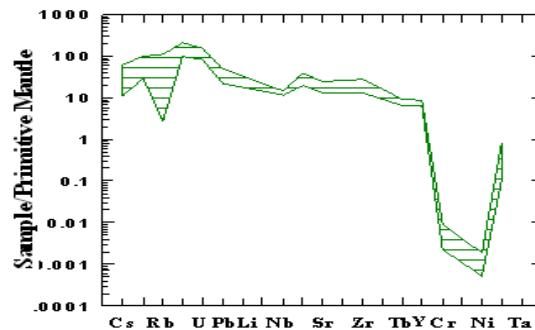
شکل ۶-نمودار AFM به منظور تفکیک سنگ‌های آذرین کالک آلکالن از تولئی ایت (Irvin & Baragar, 1971).

نمودارهای عنکبوتی :

در نمودار (۹) سنگهای منطقه نسبت به گوشه اولیه نرمالایز شده‌اند. در این نمودار یک غنی‌شدگی از عناصر LILE تا ۱۰۰ برابر می‌تواند به دلیل تاثیر پوسته قاره‌ای در تشکیل این نفوذی می‌باشد (آگراول، ۱۹۹۵). در این نمودار مشابهت زیاد ترکیب ماقما اولیه با پوسته زیرین می‌تواند نشانگر نمایشی از منشأگیری ماقما با پوسته زیرین یا نقش بسیار مهم پوسته زیرین باشد. در نمودار ۸، عناصر نادر خاکی در نمونه‌ها نسبت به پوسته پایینی بر روی نمودار عنکبوتی نرمالایز شده‌اند. در این نمودار عناصر LREE روند غنی‌شدگی را تا ۱۰ برابر نشان می‌دهند ولی HREE‌ها روندی یکنواخت موازی با خط نرمالایز دارند.

شکل (۸) نمودار عنکبوتوی نمونه های عناصر نادر خاکی گرانیتوفیلد ها نسبت به پوسته پانیونی بر روی نمودار عنکبوتوی.

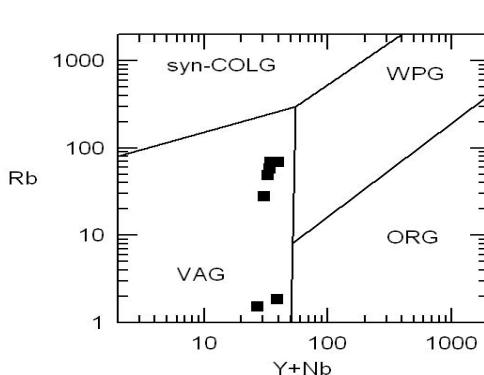
شکل (۹) نمودار عنکبوتوی نورمالایز نمونه های چند عنصری گرانیتوفیلد ها نسبت به گوشه اولیه بر روی نمودار عنکبوتوی..

بررسی تیپ توده گرانیتوفیلدی دورجین:

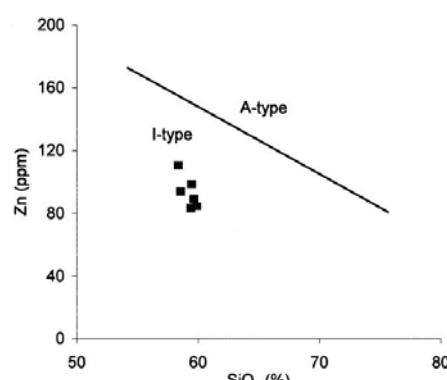
یکی از روش های مفید جهت تمایز گرانیتهای آگراوال (۱۹۹۵) استفاده از نمودار $Zr/Ga/Al$ در برابر Zr/Si می باشد. بر اساس این نمودار، همه نمونه های این توده نفوذی در محدوده گرانیت های نوع I واقع شده اند (شکل ۱۰). بالا بودن Ga/Al در این گرانیت ها بدین علت است که Al به صورت مقدم در شبکه پلازیوکلاز جبس می شود در حالیکه Ga در مذاب به صورت ساختاری GaFe_6 پایدار می ماند (بست، ۱۹۸۲).

تعیین محیط تکتونیکی :

توده نفوذی دورجین بر اساس نمودارهای تفکیک کننده محیط تکتونیکی که توسط پیرس و همکاران (۱۹۸۴) پیشنهاد شده در محدوده گرانیتهای قوس آتششانی (VAG) قرار می گیرد (شکل ۱۱).

(شکل ۱۱) نمودار تمایزی Rb در مقابل $Y+Nb$ و موقعیت نمونه های دورجین در این دیاگرام (پیرس و زنگر، ۱۹۸۴).

(شکل ۱۰) نمودار تمایز کننده گرانیتهای نوع I از گرانیتهای نوع S بر حسب درصد وزنی SiO_2 به Zn و Zr (آگراوال، ۱۹۹۵ و چاپل، ۱۹۸۷).

نتیجه گیری :

توده نفوذی دورجین در شمال غرب در کمریند ساختاری ارومیه- دختر واقع است. این توده عمدتاً دارای ترکیبی عمدتاً از دیوریت کوارتز دار تا گرانو دیوریت می باشد. بررسی های صحرایی، پتروگرافی و ژئوشیمیابی نشان می دهد که اکثر خصوصیات نمونه های مورد مطالعه با گرانیتوئیدهای تیپ I قابل مقایسه است. ترکیب شیمیابی بیوتیت ها نشانگر ماغمای کالکو آلکالن نواحی کوهزایی است و محیط موثر در شکل گیری یک قوس ماغمایی مرتبط با زون فرو رانش است. گرانیتوئیدهای مورد مطالعه از نظر جایگاه تکتونیکی با رده VAG قابل مقایسه است.

منابع:

رادفر، ج.، ۱۳۷۶، نقشه زمین شناسی اردستان ۱:۱۰۰۰۰، تهران: انتشارات سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور.

A., Lacroix, Sur les enclaves acides des roches volcaniques Auvergne, Bull.Serv Carte Geol. Fr., 2, pp. 25-56,(1980).

Agrawal, S., "Discrimination between late-orogenic,post-orogenic and inorganic granites by major element composition."J.Geol,(1995),103,529-537.

Barker F., "Trondhjemite: Definition, environment and hypotheses of origin."In:Barker F.(ed.) Trondhjemites,dacites and related rocks. Elsevier ,Amsterdam,(1979),pp.1-12.

Best M.G."Igneous and metamorphic Petrology",W.H.Freeman and Co.(1982).pp.630.

Chappell, B. W., " Granitites from Moonbi district, New England Batholiths, Eastern Australia", Jour. Geo. Soc. Aust.,(1987), 25, 267-283.

Irvine T.N.and Baragar W.R.A., "A guide to the chemical classification of the common volcanic rocks".Can.J.Earth Sci.,(1971),8,523-548.

Maniar,P.D.and Piccoli,P.M., "Tectonic discrimination of granitoids",Geol.Soc.Am.Bull.,(1989),101:635-643.

Middlemost, E-A.K. 1994. Magma and magmatic rocks,An introduction to igneous petrology. Longman Group U-K.260P.

O'Connor , J.T., 1965, A classification for quartz – rich igneous rock based on feldspar ratios. U.S.Geol. surv. Prof.pp, 525B, B79-B84.

Pearce, J.A.,Harris, N.B.W.and Tindle,A.G., "Trace element discrimination diagrams for the tectonic interpretation of granitic rocks."Geol,Soc.Spec.Publ.,(1984),7,14-24.

Whalen, J. B., Currie, K. L., and chappell, B. W., "A-type Granites, geochemical characteristics, discrimination and petrogenesis.Contrib.min.Pet.,(1987),95,407-419.